

Borgå den 10. 11. 92.

Käre Morfar!

Det är länge sedan sist. Vi ha denna vecka erfarit hvad det vill säga att på orten ha en person till hvilken alla se upp. Herman Råberg har redan flere gånger talat här för fullt hus. Och vår ungdomsförening, som hittills icke visat några tecken till lif, har nu åter tålit höra af sig och räknar f. n. 12 medlemmar, ty-
vår endast fyra ungdomar, alla andra äldre män el gifta unge män.
Här såsom på andra orter samlas medel för de nödhjande och man uppbjuder alla sina krafter för att få bidragen möjligast stora. Jag önskar att även insåg hrens kraf och förändrade sitt bränneri till ett ångbageri. Likaledes önskar jag att vårt utskänkningsslag inrättade sin försörjningsaffär, och bjöd arbetarna närare.

de föda. Men dertill ännu våra handelsmän
upphörde med försäljningen af swagare
rusdrycker, och ölbragget stängdes:
då tycker jag att väst vår ort hade
gjort hvad den kunnat för att hin-
dra nöden och möjliggöra hjälpen
från alla håll. Men har väl läst
upproret i Finland, som ställer unge
får samma fordringar på alla delar
af vårt land. Jag önskade detta
upprop få en understöd från så-
dant håll som icke kunde undgå
uppmärksamhet. - Jag har glatt
mig öfver Österbottenska studentafdel-
ningens årsfest i går. Just sådant
en röst i Finland uppmannar de
mnga till. Att de del vinna efterlyst.
Likaledes har jag med glädje tänkt
på Direktör Wegelius i dag; han
firar som vanligt sin födelsedag, men
denna gång utan alla rusdrycker. Ett
giffalt för musiker och andra konst-
närer. Afven de kristliga ungdomen

föreningen firar i dag uti Hvos
sin födelsedag, förstås utan berusande
drycker. Det går ju med stormsty
framåt, då & till och med tyska militä
rens ~~skafskap~~ utverket förbud mot
utskänkning af berusande drycker åt
underbefäl och manuskap uti ut
skänkningsbolagets lokaler. Måtte det
kunna genomföras. Nöden i lan
det har kommit nykterhetsarbetet
till goda. Jag önskade människorna
lärd sig förstå att dessa drycker inte
äro till någonting nyttiga.

Elva vår lefver i tarchar på en
färd öfver Alands haf, för att
i det gamla broderlandets hufvudstad
samlade krafter helso och kunskaper.
Pennningar, 1500 mk, har jag lyck
kats få för hennes räkning på billi
ga villkor af broor Robert, hennes
gaffar, och det återstår således nu
endast morfars samtycke till
hennes resa, som så skulle glädja

glädja henne. Jag hoppas äfven att
gott af denna resa, emedan den
i främsta rummet gaf henne
den frid och det tillfälle till
arbete, studier, som hon törstar
efter. Jag tror ej på overksamhet
såsom lämplig kur för henne. Hon
bör söka sin helsa mitt i arbe-
tet, som utbildar henne för det
kall hon valt. Morfar vet kan-
ske hvilket. Barnföreläsnings-
konst. Bror Robert fann detta
mycket förnuftigt. Henne är
erhjuden helinakvordering hos
ett herrskap v. Burg Svanton till
Lindberg. Och Justus har lofvat
henne att hvad hans tid och
krafts förmå. Kanke har Elsa
redan skrivit om att detta. —
Hon skulle önska resa redan i höst
för att sedan stanna korta äfven
julen och påsktiden. Hvad säger
du Morfar? Sina sätter här vid mitt
bord och helrar. Tini o. Alla helras.
Bernadt.

Minne av minn till skrifta juvande i Nora kammar
N. 2 Den kända värdens
N. 2 Elsa, så som jag den